

ankede en afgørelse videre til Rigsadvokaten, som så traf en anden beslutning.

Det betyder, at det nuværende system fungerer. Hvori ligger så argumentet for, at man skulle have en ny ordning, i denne lille historie, som hr. Bjørn Elmquist fortalte, når hr. Elmquist lige har argumenteret for, at ordningen fungerer, som den er i dag?

Søren Søndergaard (EL):

Den intention, som ligger bag det forslag, vi behandler i dag, om at få afsluttet denne 25 år gamle debat om behandlingen af klager over politiet, kan vi selvfølgelig fuldstændig dele. Det er jo en debat, der har været præget af, at der i hvert fald i dele af befolkningen har været en mistillid til behandlingen af klager over politiet på grund af politiets og politimyndighedernes rolle i disse sager, og det er klart, at alle må være interesseret i, at denne mistillid fjernes, og at sagerne bliver behandlet så godt som muligt, så klagerne føler, de har fået en fair behandling, og at der ikke på nogen måde er blevet stukket noget under stolen. Vi må jo sige, at det meget handler om at forholde sig til en følelse, som er vigtig.

Dernæst må det også være af interesse for politiet at få disse spørgsmål behandlet ordentligt og undgå, at der er en mistillid, for hvis der er mistillid, er det klart, at den også møder politiet i andet politiarbejde, og det vanskeliggør så politiets arbejde fuldstændig generelt. Så også politiet må altså have en interesse i, at der ikke eksisterer en mistillid, når der måtte være tale om, at politiet har overtrådt sine beføjelser.

Vi synes ikke, at det foreliggende forslag opfylder dette formål – det er desuden temmelig tungt og bekosteligt – og det mener vi primært ikke det gør på grund af den centrale rolle, som Statsadvokaten indtager i forslaget. Det betyder jo, at netop lige præcis den mistillid, som jeg startede med at omtale, vil stå i fuldt flor, fordi man ikke vil se det her system som uafhængigt. Det er klart, at her snakker vi primært om en bestemt del af landet – jeg hørte, at på Fyn havde der vist været 14 sager på 4 år, og i Svendborg Politikreds havde der ikke været en eneste klage – men det må vi altså også forholde os til, for det er trods alt et område, hvor der bor temmelig mange mennesker.

Det er klart, at lige præcis beslutningen om at opgave tiltalen mod betjentene i forbindelse med Nørrebro-urolighederne, hvilken altså er blevet omgjort af Rigsadvokaten, er noget, der bidra-

ger til en mistillid til systemet. Så kan man selvfølgelig sige som hr. Tom Behnke, at det, at den beslutning bliver omgjort, viser jo, at systemet fungerer, men vi skal bare huske, at denne sag altså er blevet undersøgt i flere år, og det er en sag, der har været maksimal opmærksomhed på, hvor alt ligesom har været sat ind, og som der har været en voldsom politisk debat om. Det vil der jo ikke være tale om i en mindre sag, hvor en politibetjent har forløbet sig over for en borger.

Hvad kunne så være alternativet? Der skal ikke herske tvivl om, at vi i Enhedslisten ville gå ind for det forslag, der er kommet fra Retspolitisk Forening, hvor man snakker om oprettelse af en egentlig politiombudsmandsinstitution, som er adskilt fra politi og anklagemyndighed og Justitsministerium.

Det er imidlertid ikke det forslag, der foreligger, og hvor langt vi kan komme med det, må vi kigge på under udvalgsbehandlingen. Vores udgangspunkt er, at vi ikke er særlig begejstrede, og hvis kontrolorganet fjernes, som VKZ foreslår, er forslaget fuldstændig uacceptabelt for os.

Til sidst vil jeg godt gøre en enkelt bemærkning til hr. Helge Adam Møller, som gjorde sig lidt lystig over, hvor mange kontrolorganer der skulle være brug for. I hvert fald i forhold til regeringen og ministrene er der jo ét kontrolorgan, som har en meget rimelig mulighed for at gribe ind, og det kontrolorgan hedder Folketinget.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Tom Behnke var heroppe for lidt siden og sagde noget i retning af, at hvorfor skulle ordningen laves om, når den fungerer.

Om det er der at sige, at alle klageinstitutioner grundlæggende er blevet indført af hensyn til borgerne, men debatten gennem snart mange år har jo vist, at det ikke i alle kredse er lige godt. Det gælder nok mest i hovedstadsområdet, at der er tvivl og usikkerhed om behandlingen af netop politiklagesager, og at det er tilfældet, har jo også den tidligere borgerlige regering erkendt, ellers havde den vel næppe nedsat dette Jacques Hermann-udvalg.

Det er i alles, også politiets, interesse, at vi laver et klagesystem, som borgerne i hele landet kan have tillid til og føle sig trygge ved, og det er årsagen til, både at Jacques Hermann-udvalget blev nedsat, og til det forslag, der nu ligger her på bordet.